

82
De q̄ resoluati not^{duo} e' b' idem e' hoc lo. grad^o atq̄
d'roin acceptam sm̄ grad^o sm̄. Notandum e'
q̄ uel posse gaderē de grad^o fortibus. de
ipsis actibus iudicatiuis q̄ sūt reatvūm tū.
uel de grad^o obtiuis. u. de obto respiciatūm ipsis p̄ce
missis. Sit q̄.

Prima eto. p̄ssae fortes sunt cā effiua
principalis e' p̄ssa etois. Si, quia eto sci-
ontifica e' motio discursiua, p̄mnde que
cāti ab alia antecedente iudicatiua. sed n̄
apparet alia motio p̄mnde incedens uel iūg.
a qua p̄ssae p̄ter ipsas p̄ssas formales. Et ille
etois. q̄ u' sit p̄ssae et principalis motus. q̄
cā effiua remota ipsius etois, sunt apprehē-
siones p̄ssae seu contūs apprehensiuū p̄i-
ti e' subti, agg. ipsae p̄ssae. imine produciunt.
cā et p̄ssae minus principalis eius etois e' ap-
prehensio seu contūs apprehensiuū ipsius etois,
qui sūt eum p̄missis ciirunt ad etois produ-
cendam.

2°. eto etois obtiua (i. obet p̄ssae fortibus)
sunt cā fortis est in se etois. hoc eto e' itro
alios qui contendunt p̄ssae fortes e' cā forte
etois. Si tū nra etois, quia cā formalis etois

e' illa, siq' pondeat ueritas obaiua ipsius etis: sed haec
 ueritas obaiua n' pondeat a p'iss' fortibus: sed ab etis.
 q' obaiua, e' n' fortis, sunt ca' fortis ipsius etis. Dicitur,
 quia q'is p'iss' obaiua a nullo actu indubitat, ad huc
 t' ueritas etis ab illis p'cedebit: q' ab obaiuis, e' n'
 a fortibus pondeat. Consp'it, quia illa p'iss' q'ue ca'
 fortis, e' uo' ad sententiandi' sup' quas reflectit' notia
 etis: sed notia etis n' reflectit' sup' p'iss' fortis
 sed super obaiuas: q' ete. Di. Min, quia q'is aliquis
 in p'ore h'ic e' risibile, quia e' ai' r'ale, n' att'
 die ad aliquam notia, sed ad ipsum ai' r'ale
 in ipsa re p'at' q' ipsum obaiuis, seu p'iss' obaiua,
 sunt ca' fortis extrinseca etis.

Itaq' p'iss' fortis sunt ca' etis etis: p'iss'
 u' obaiua, sunt ca' fortis eiusdem etis: q'is negat'
 n' sit p'missas fortis, uel e' illas, recedat' e' e'
 concludit' logic' requiritam, ad p'ponenda' ca' infor-
 male' extrinsecam: ad p'ponenda' p'iss' obaiuas
 q' quas in illis ad sententiandi' etis.

Et apprehens' p'missas n' existentib'
 p'missis sufficiant ad producenda'
 etis. l. c.

Duplex e' scia. e' affirmativa. quae p' s. quia nullo, quia
 quam inducit promissas, apprehendit illas ut
 ut q' p' illas sic apprehensas poterit et' absentia
 ri, atq' adeo sufficient, ut et' producatur n' existen-
 tibus p' s' Conspir, quia n' minus relatur veritas
 p' s' in illas apprehens. quod in illas recorda-
 tione: sed recordatio sufficit ad producenda et' n' exis-
 p' s' ut supra diximus: q' e' sufficit illas appre-
 hensio. 2° ita se habet intellectus ad et' p' s' p' s'
 apprehens. promissas: sicut voluntas ad mediū
 p' s' apprehens. finis: et' apprehensio finis
 p' s' ut voluntas appetat media: q' e' apprehensio
 p' s' sufficit ut intellectus assentiat conclusioni.

2° scia quam sequimur e' neg^o. & si hoc p' s'
 q' si apprehensio p' s' sufficit ad producenda
 et' s' iam tunc et' n' e' discursiva: sed implicat
 clari et' s' q' n' sit discursiva: q' apprehensio
 promissas n' sufficit ad illam producendam. p' s'
 Mai: quia in eo casu n' causaretur ab antea notia
 iudicativa (sed d' conatus extremorū eorundem promissas)
 s' q' n' e' discursiva. Conspir. quia ut intellectus infert
 et' s' de' p' s' verificari de verit. p' s' id p' s'

simplicem apprehens. quare, si certificati de illius uerit.
 q. si se. etiam inferre ex ui simplicis apprehens.
 quare. Et Min. quia ideo iudicium nobis datur e. d
 na, ut p. illud in illis certificati. q. signat e. qd. si cer-
 tificati per simplicem apprehensionem; hunc simpli-
 cem.

Ad 1. arg. pro c. sio. n. Aris. Bis e. quia antequam
 in illis iudic. pres. n. apprehendit pres. sig. illa
 adhuc n. danti, sed apprehendit tres pres. q. i
 tri adhuc n. rep. n. promissas, ueras, sed rep. n. e.
 p. n. a. d. subeum, cum aliqua propens. adinuicem,
 q. si n. sufficit ad certificandum de u. re.
 p. n. d. n. e. ideo opus e. a. cedant iudicia q. n. t.
 hus certificati. Ad cons. n. Mai. 10. e. quia ad-
 la recordas rep. n. iudicia pres. n. i. u. n. ob-
 uen. n. iudic. ideo sufficit ad certificandum in-
 tellectu. quia ita e. simplex apprehensio u. situr.
 iudic. u. g. e. n. r. e. in simpli. apprehens. h. n. e. ca-
 runden. p. n. d. n. e. Ad 2. n. Min. neque. n. uolue-
 tas ex d. n. ad appetenda media ex apprehens.
 finis, quae e. in illis, sed ex ipsius p. n. amore, q. amor
 e. in ipsa uoluntate.

Ave. 3us

2° dicitur definitio sic habet: Dico e. est illud constans ex
 ueris; primis & immis; prioribus; notioribus; causisq;
 etis. Dico tu gris (Sylt); reliqua pariter ponunt
 tu dicitur. Dicitur autem dicitur constare ex partibus ueris & ne-
 cessarijs. Dicitur primis & immis: quae non habent
 medium a priori fortis, aut uirtute, per quod demonstratur
 seu quae sunt indrahibiles a priori fortis, aut saltem
 uirtute. Dicitur prioribus; notioribus, causisque
 etis, quia promissa sunt esse ea etis; et contra
 priores & notiores quam illa.

Rogabis e, quatenam promissa dicantur esse fortis
 indrahibiles a priori? & quae uirtute? Res: illos dici
 fortis indrahibiles, quae sunt in propria, & non habent medium
 a priori per quod demonstratur. Illas autem dici uirtute indra-
 hibiles a priori, quae licet habeant medium incedens
 a priori, per quod demonstratur, fuerunt tamen in causa demonstratae
 per ipsa in propria, aut per alias, quae per se propria de
 monstratae fuerunt; quod Arist. a per se docuit
 asseruit dicitur constare ex ueris, & primis, aut
 ex ijs, quae sunt e, & uero sua cognitis in initio
 sunt.

Regabis 2° & graduta definitio dicitur sit certus?
 No neg^{te} q^o, quia n^o constat uero gre, & dicitur de-
 finiti: q^o utte. Et Ans, quia certus, qui potest unde
 finit^o. Et q^o n^o e^o uerum q^ois, cum sit con^o p^o per
 acciens es multis p^oibus. & cont^o n^o habet ueram
 dicitur perquam contrahat: q^o n^o constat u^o gre, &
 dicitur definitio.

Arg^o 2° definitio demonstracionis.

I: in graduta definitio dantur multe parte super
 flua: q^o utte. Et Ans, quia illa dua parte p^omis,
 & in illis idem o^o signant: funa illa e^o super
 flua. Cont^o quia e^o i^o i^o p^oora idem signant:
 utemq^o p^oora & notaora idem signant: q^o dantur
 in illa definitio multe parte superflua. Et n^o
 Ans. Ad cuius prob^o e^o Ans, & n^o cont. dicitur quia
 illa dua parte, licet idem signent, ponuntur t^o
 in definitio maioris claritatis gratia, quod sufficie
 re aliqua illar^o dicitur superflua. Ad confir.
 n^o Ans, nam illa parte, que ubi afferuntur, q^ois
 mat^o idem mat^o uideantur signare; t^o p^ora, ut
 sunt dicitur; ut consideranti gebit. Et uideri q^o
 a quod Cur^o hoc loco.

2ª demonstratio, in q² pass. dicitur per, Cog admi-
 naturus per discursum, & vera dicitur. & tñ n̄ constat
 ex primis, iminis: q̄ illa p̄tra n̄ p̄ce h̄et. 2ª Min q̄
 ut constaret ex primis, & iminis, d̄eret constare medio,
 q̄d̄ eēt indrabile a priori: s̄t̄ discursum, q̄d̄ ē mediū
 in illa d̄oe, n̄ ē indrabile. Eodem p̄ d̄rari per de-
 finit̄ sub̄i, nempe h̄is, i. per aial roale: q̄ n̄ const-
 tat primis, & iminis. 2^a ad Min. illa d̄rion̄ r̄stare
 ex primis, & iminis certū eē: q̄is n̄ constat ex primis &
 iminis fort̄. Ad eius p̄bat̄ d̄ist. Mai p̄serendo ad
 hoc ut d̄ro constaret primis & iminis, satis eē si cons-
 tet medio indrabili fort̄, aut ur̄t̄. Ad Min. d̄ic,
 q̄is (discursum) n̄ sit indrabile fort̄. Quia a h̄oq̄
 p̄ d̄rari per definit̄ h̄is: eē tñ indrabile ur̄t̄:
 quia q̄i acciō p̄o medio d̄ro, i. sumit̄ ut d̄rati
 in alia d̄oe p̄cedente, per definit̄ sub̄i.

Art. 4, 5, & 6.

Q̄ p̄s̄ semper sint notiores

ct̄e.

Anteq̄m q̄ resoluit̄, not̄ eē, idem eē quarere & p̄s̄
 sint notiores ct̄e, ac quarere & p̄s̄ certiores, &
 auidētiōres, & con̄i nobilitiores cent̄ ipsa ct̄e

Na^o ut^o euidia & certitudo sine de certia scia, si p^ori^o sunt
 certiores, & euidetiores ete, & lone segi^o ee in tomo
 si hores illa. Not^o 2° p^ori^o n^o d^ou magis certas & euiden
 tes p^ori^o e^o m^o inent^o gradualem. quia certitudi^o &
 euidia n^o uscupunt p^ori^o magis, & minus graduati,
 ite (eg, duocatores): s^o m^o p^ori^o e^o m^o p^ori^o na^o p^ori^o m^o
 nobilit^o p^ori^o perfectionis; sicut alig^o diuinas ang^o ee sp^o
 rituales, seu magis sp^ouales, quadaiam roaler: id^o
 e^o n^o ac d^oere ang^o ee p^ori^o certiores cent^o. his positas

Sic eto. omnes p^ori^o ad p^ori^o qua^o u^o e^o m^otrabi
 les semper sunt notiores, quam eto. si semper sunt
 magis p^ori^o in euidetia, & certitudo. Si eto, e^o q^o
 ger. Si^o q^o quod unu^o q^oque tale, & illud magis
 tale. sed eto e^o magis cert^o & euidens q^o p^ori^o: q^o illa
 sunt magis cert^o, & euidentes: 2° Si q^o p^ori^o q^o sunt ma
 gis euidentes, quia euidia e^o manifestatio ueritatis:
 sed haec maior e^o in p^ori^o, qua^o in ete: q^o p^ori^o sunt ma
 gis euidentes. Min onat^o, quia quo lumen in illua
 le p^ori^o illustrat obal^o, maiori euidia illud p^o
 nebrat: s^o p^ori^o illustrat p^ori^o, qua^o ete: q^o ma
 iori euidia. Ita, q^o m^o p^ori^o p^ori^o. Sic p^o, quia lumen
 illuale illustrat in inie. p^ori^o, ete^o aut meate, &
 n^o nisi in ueruentee discursu: q^o p^ori^o euidia maior

ctue. & p^r. quia ueritas est in capax intensionis,
 & remiss^{is}: q^o p^ris^{is} n^o sunt ueriores ctue. cont^{ra} u^{er}.
 det^{ur} bona. Si^{nt}is, quia ueritas est ad aequatio cognit^{is}.
 cum obt^{ur}: s^{ed} hac ad aequatio consistit in inuicibili.
 q^o n^o est capax intensionis & remiss^{is} et cont^{ra} ne re-
 cuprendi magis, ne minus. Si^{nt} Min, quia uel cog-
 nitio confirmati u^{er} obt^{ur}, uel n^o confirmati, uel s^{ed}
 difformati. Si^{nt} primu^m, est uera: si 2°, est falsa: q^o
 ueritas consistit in inuicibili.

Nilul omnino tenenda est iⁿ s^{er}ia affirmati-
 ua, quoad uel p^ris^{is} eodem mo^{do} dici ueriores
 ctue, quo dicunt^{ur} notiores, sui erudentiores, &
 uertiores. Si^{nt}, quia adhuc ut una p^ris^{is} est aequa^{ti}
 uerior alia, satis est si u^{er} obt^{ur}, est ueritas sit
 nobilior alia, & perfectior s^{er}uam na^m: s^{ed} d^{ic}ant^{ur}
 multa p^ris^{is}, quoad ueritas est nobilior uerit^{ate} alia.
 q^o illa d^{ic}unt^{ur} ueriores. Si^{nt} Min, quia nobilitas
 ueritatis, consistit ex eo q^o obt^{ur} sit magis immuta-
 bile, & nec^{esse}: s^{ed} obt^{ur} p^ris^{is} est magis nec^{esse}, & immu-
 tabile, quoad obt^{ur} ctue: q^o p^ris^{is} sunt ueriores ctue.
 Si^{nt} Min, quia q^o q^o q^o unu^m q^o q^o tale, & illud magis
 seu dignius tale: q^o si ctue est u^{er} q^o p^ris^{is}, u^{er} p^ris^{is}

erunt ueriores. Confin; quia ideo haec prior (Dus ei,
 dicit uerior quod haec (petrus cadet uel petrus e' resus), quia
 illa haec obedi' immutabilius, e' magis nec' ac dignius,
 quod haec: q' si obedi' p'risans e' immutabilius e' dignius
 obedi' etus, et ipso erunt ueriores ipso etus.

Ad p'ntad' ^{3a} r'one dicit' oris, ac uerendo uerit' e'
 incapacem uerens i' p'ria, e' gradualis: p'p' uerit' e'
 em' p'fect' r'one, seu nobilit' centis. Deinde d' cort.
 Ad p'bat' artis. c. Mai. d. Min' e' dicit' cons eade'
 dicit'. Nam q'is ueritas consistat in in^{sc}u'nsibili,
 n' tollit' quominus det' una obedi' nobilit' alio, uic'
 obiecti dignioris magis nec' ac immutabilis. Cui
 paribante dicit' uerit' q' sufficit ut una p'rio p'it'
 dici uerior alia, huc utraque uis conformet'
 aut' suo obedi'.

Soluunt' Arg' qua' intendunt
 p'bare p'ris' n' e' notiores
 etus.

sunt en' plura arg' qua' intendunt p'bare p'ris':
 n' e' notiores etus, eo inu, quo co' p'licuimus. E. si
 p'ris' cent notiores etus, forte p' illud pronuntiatu'
 quia p' quod unu' quodq' tale, e' illud magis tale,
 quo

quo Arist. sua sententia probavit: sed illud pronuntiati
 e falsu in multis rebus: q n est sufficiens ad proband^u p^{ro}
 ex notiores et hoc.
 q^o Min. quo no dicitur albus q^o a locumem. et n ab-
 bedo n e magis alba. Item hic dicitur corrugatus q^o
 nia, et n nia n e magis corrugatus: q illud pronun-
 tiati e falsu in multis ex p^{ro}.

Dis. dist. Min. a serendo illud pronuntiati
 n e falsu in multis ex p^{ro} ia efficientes, equi-
 uocal principalis, et capaces eiusdem denois et effi-
 cie e falsu in multis ex p^{ro} a hanc ca^us, aut ca^us
 in his efficientibus si illis desit aliqua ex pro-
 ductis conditibus (i. si n sint equiuocal, aut capaces
 eiusdem denois, q^o n in portu^o). Deinde Dis-
 tions, a serendo illud pronuntiati n e suffi-
 cians ad proband^u p^{ro}. n e notiores et hoc. Et su-
 mati, prout p^ot extendi ad cas in q^o n reperit^u
 producta conditibus: e n sufficiens ad proband^u
 p^{ro} n e notiores, si sumati prout n extendi ad
 cas efficientes equiuocal, principales, et capaces eius-
 dem appellationis in suo effi: ut seres het in
 p^{ro}is. Quae sunt ia effina, equiuocal, et principales,
 et hoc, et capaces eiusdem denois cognoscuntur illa. Ad
 probat Min. e pronuntiati e falsu in illis ex p^{ro}.

in alijs sibi: Inde tri nihil extra nos, ut ex
dictis constat.

¶ 2°: dantur nuda prius. dicitur, quod sunt notiones
eius: quod falso dicitur prius dicitur semper esse notiones eius.
¶ 3°: prius, quia omnes prius. Ceterum est prius? sunt eiusdem
speciei, cum eorum: quod sunt notiones illis. Ceterum est bo-
na, quia illa, quod sunt eiusdem speciei sunt equalis per-
fectionis eorum. ¶ 4°: prius, quia eius prius
(Ceterum est prius) commutatio in hoc quod sunt discursi-
ua: sed hoc, quod est discursuum, est una species in prima:
quod omnes prius Ceterum est prius, sunt eiusdem
speciei in prima ut eius. Ceterum, quia si eius est
eius minus nota, quia prius. sequere et nos esse
aliquid deuenire ad aliquam eius, quae nulla
haberet eandem, et certitudine. ¶ 5°: prius, quod sunt
eius ex eiusdem prius seruari de dicerentur: ad
hoc non est ad. (nam enim talis est non esse scia ac adeo
nec illata ex prius scientia prius). quod nec illud est
quo sequi. ¶ 6°: Mac, quia certitudo prius est
nuda: quod si quod plures eius in pronatio certitudo
est. Minus, hoc esse in fieri, ut nulla sit. ¶ 7°: cont.
quia quodlibet finitae generatione tandem
exhausti.

exhaustivum qd dicitur. Et ad arguendum dicitur et dicitur probat dicitur
 ad probat illius dicitur. Nam hoc, quod dicitur dicitur
 sicut n' e' r'io fortis specifica, sed generica: quia dicitur
 quoad spem, distinguuntur per peculiaria obiecta pr-
 imalia, & per diversas r'ois motivas, contentas in p'isti-
 ce, quas tendit in sua obiecta. sed conat. dicitur. Nam:
 sed dicitur probat. dicitur. sed probat illius dicitur.
 Ans, asserendo omne finitum per destractionem ar-
 r'itmeticam exhaustivum: n' e' per destract. geometrica,
 qd fit per deceptio perfectionis inna specifica: qualis
 e' illa, quae dicitur in ceteris r'ois p'romissis: vel
 alibi (quod fere eodem modo) dicitur omne finitum ex hau-
 riri per destractionem partium aequalium: n' a per destractio-
 nem partium proportionalium: qualis e' illa destractio,
 quae dicitur in ceteris r'ois p'romissis ex eisdem p'ro-
 missis

Soluantur alia arg.

1. ca aquivoca minus principalis e' ignobilior effi:
 sed p'romissa sunt ca aquivoca minus principalis
 r'ois dicitur: qd sunt ignobiliores illa. Dicitur, quia a-
 lor ca aquivoca minus principalis r'ois ignis producti,
 huius r'ois actus, semen r'ois plantae, vel aialis: et t'ri-
 ha ca s'nt ignobiliores s'lis e' ffis: qd ca aquivoca mi-
 nus principalis e' ignobilior s'ro e' ffis. Deinde qd
 s'nt p'romissis s'nt illi, quia ca aquivoca principalis r'ois

dicitur

clous a' intell. q' n' gramisa: q' si snt cae aquiuoca, e-
runt minus principales.

Ex. D. Mar. ro e' quia eis cae aquiuoca principa-
lis e' nobilior suo effit, siue a loquuntur sit principalis,
siue minus principalis, dummodi n' sit puru in stru.
cu' i q' promissa sunt cae aquiuoca principales rii
ctois seq' ee nobiliores. Ad probat. Mar. D. Mar.
ro e', quia calor in ignis, Cidem intllige de tri
riu detus, & de semine rii planta n' e' cae aquiu-
uoca principalis, nec minus principalis, sed e' puru
in stru ignis grantis. promdeqz n' e' miru si sit ig-
nobilior igne genito. Deind ad probat Mar. primi
s' illi, Dist. hris. a serendo. intll' rii promissa e' iam
aquiuoca principalis in gre pcc: n' cae in gre concausata se ex p' obia-
ti. inde negat utraq' con'e, roe, quia cae aquiuoca principalis
in gre concausata habentis se ex parte obiecti, sunt ipsa pro-
missa: & ideo in hoc gre sunt simplicia cause principales.
snt ipse promissa

Indubis: spes intelligit e' cae aquiuoca principalis in gre
concausata habentis se ex parte obiecti q' product' conit'is: et
n' n' e' nobilior, sed potius ignobilior illo: q' q'is promissa
sint aquiuoca principales in gre concausata habentis se
ex p' obiecti q' product' ctors; n' ideo erunt nobiliores illa
Ds. D. Mar. Mar. (q'is aliqui oppo' tucant), a. seretes gen

intelligit

intelligitur nō esse coniectiva in illis: sed purius illius in dicitur ad pro-
ducendum coniectivum.

Quæritur ut unde cognosci potest si una res sit coniectiva,
aut purius in dicitur a seorsum? dico; quoties aliqua res con-
currit in se ad alia ad epiam, ita ut utraque in se
concurrat, & nō una mediante alia, signū ē quod neutra
sit in dicitur a seorsum, sed quod ambae sint coniective ad in-
viam: ut hinc potest intelligi, & in illis sic coniectivis: aut
in illis, & præmissa sive conclusoria: aut duo hōies serēs
schamul? Quoties unquam aut una res currit ita ad
alia ad epiam. ut currit utraque in se, sed unammediate
alia, signū ē quod una illarū sit in dicitur a seorsum: ne-
que illa, quæ in se epiam attingit, ut se habet calor sive
ignis generans, cuius in dicitur ē ad producendum ignis generat.

4°: sic arguo: cū naturalis nec influens in se, com-
mune est illi tota sua nobilitate: sed præmissa sive cū natura
nec influens in se: q̄ concubunt illi tota sua nobi-
litate, & virtutibus; ut coniectiva nō erunt nobiliores illa.
Contra: quia perfectior cognitio omnī est maiori applicat. potest:
sed in illis se se magis applicare ad epiam, quā ad præmis-
sas: q̄ saltem tunc, illa cū det nobilitate illis. Des. ad
arg. Mai. si vera, si procedat cū unum; nū de cū am-
boc; q̄les sunt præmissæ sive epiam. Deinde. C. Min. & r.
concl. ad congr. dist. Mai. a seorsum est maiori applicat

128
poca omni cognit perfectione accenti (u. magis intendo
gradualiter): n. il perfectionem centr. Deinde. c. Min.
c. dist. c. in eadem dist. inde tñ nihil conuenies.

Quaest. 3.

Art. 29 et 30.

Primo posuimus diuere q. oia car. gra
Antequam quaest. resoluat. notandum e. e. ca. in ci diuidi
in cam perse & per accens. ca perse e. illa, a qua effis &
perse & ex ria sua: pendet. ca il per accens, e. illa, a
qua effis n. perse & ex ria suo, sed per accens, & quasi
tritus dependet ut uulnus ex causa equali
diuidit. in ca. logicu nec e. phyce nec, ca logicu nec,
e. illa, a qua effis ita pendet ut nec diuinitus produci que-
at sine talis ca. quommo pendet soc. a sua aia. ca il
phyce nec, e. illa, a qua effis ita pendet, ut nati n. pot
sine illa produci, pot et tñ diuinitus: quommo pendet soc.
a patre, a quo genitus puit. Notandum 3. q. oie iterum
cam in coi, diuidi in cam intrinseca, & extrinsecam.
ca intrinseca e. illa, qua intrinsece perse ipsa compo-
nit suu effis: ut se habet aia scoris. vii. eiusdem
soc. ca extrinseca e. illa, q. e. extrinseca effis ut
se het q. libet ca efficiens riuili effis.

225
 Ponuntur sua clares pro
 resolut. questionis.

Dico: n̄ possumus dicere a priori per eam per accidens; neque per
 partem, q̄ n̄ sit eā ubiusq; vel a terius extremi. Si e pars,
 quia eā requisita ad dnoem (ut ex duobus constat) dicit eā eā
 loqui nec, atq; adeo immutabilis per ordine ad eam: s̄
 eā per accidens n̄ e loqui nec, nec immutabilis (siquidem per
 accidens contingit, ut talem eam produceret): q̄ n̄ e suffici-
 ens ut per illam fiat dnoem. Si deinde e pars; quia eā re-
 quisita ad dnoem (ut ex duobus constat) dicit eā eā con-
 ditionis parti cuiuslibet dnoem: s̄ n̄ p̄ eā eā con-
 ditionis talis, nisi sit eā utriusque, vel saltem a terius eā: q̄
 quæquerit eā utriusque, aut alterius eā, n̄ e sufficiens, ut
 per illa fiat dnoem. Si enim quia partialis con-
 ditionis utriusque extrema, n̄ distinguit a p̄ eam, ut
 ab ipsis eā, e con- n̄ habet diversam eā, ab illa, a qua
 ipsa extrema causantur: q̄ id, quod n̄ fuerit eā utriusque
 vel alterius extrema, n̄ p̄ eā eā producta con-
 ditionis in-
 illo.

Dico 2: possumus demonstrare a priori per eam partem,
 e matrem, tam inbornsecam quam exbornsecam: si quia
 omne id, quod e eā eā dnoem subiecti; e eā eā con-
 ditionis partialis, qua dnoem in- ipsum subiecti e pars. dnoem